

ההוא) גופא במנינא עמhone. מה אמר לה בדרכם וברך בבוד.

גר ותושב אני עמכם וגוי הדאי גופה יהוי במנינא חד עמכוון בחבורה דא. אמר רבי ראה מה בתיב ויענו בני חת את אברם וגוי. במו בן ברוך בבוד ברוך פיום, הדא הוא דכתיב שמינו אדוני נשיא אלהים אתה בתוכנו.

מאי נשיא אלהים אתה. אמר רבי פנחים קודם שיצא הצדיק מן העולם, בת קול יוצאת בכל יום על אותם הצדיקים בון עדן הבינו מקום לפולוני שיבא לבאן. ועל בן הם אומרים מעת אלהים מלמעלה אתה נשיא בכל يوم בתוכנו, בבחירה קבירינו בבחירה הצדיקים בחברות המובהרים מנה אותו הבנישו בחשbon עטנו,

צח) מזמור שלו לוי Shir חדש כי נפלאות עשה הושעה לו ימינו וזרע קדשו. הא קרא אוקמיה חבריא, דפרות אמרות. פמה דכתיב, (שמואל א ו) ויישרנה הפרות בדרכך. מי ויישרנה, הדוע אמר שירתא חדתא. ומאי שירה אמרו. מזמור שלו לוי Shir חדש כי

נפלאות עשה. הכא אית לאסתפלה, הכל מה דברא קודשא בריך הוא בעלמא כלתו אמרו תושבחן ושירתא קמיה בין לעילא בין לתתא, וא תימא דאיינה מגרמייה (ד"א לאג הו) אמר שירתא דא, הכי הוא ודאי דרוז עלאה איה, אבל הבני, ארונא היה על גביה,

ובכן דארונא אשתקיל ואיש מטנו לא ימנע את
עליהו ושוויה לעילא אינון המניין כי כווננו שמחים בו
ימקדים לום שלום.

שרירו (נ"א לא שכיבו בו) שירתא,

זהא בינו דאתבטיל מנוייהו אַרְוֹנָה הוּוּ גַּעֲן פָּאוֹרָה שֶׁאָר
פרות דעלמא ולא אמרו שירתא. ודע אַרְוֹנָה (דף קכג ע"ב)
דעל גבייהו עביד לוּן לוּמָרָא.

מזמור. הא אוקימנא, ואתמר בכלא כתיב מזמור לדוד
או לדוד מזמור. זהה לא אמר דוד כלל. אלא
מזמור דרך קוידשא זמין לוּמָרָא לייה לוּמָנָא דיווקים
קוידשא בריך הוא לישראל מעפרא. וכדין שירו לוי שיר
חדש, כדין איהו חדש, זהא שירתא מהאי לא אתמר
מיומא דאתברי עלמא.

תוספה תא

רבי יוסי בן רבי יהודה איזיל למיחמי לרבי חייא, אמר לייה לימה מר
אי שמע hei פרשתא חד אמרו מארי מתניתא דפרקשו בענינה
דנסמתא. אמר זכה חולקיהו דוידקייא בעלמא דאתמי, דבר היא
אורניתא בלבהון כמבועא רבא דמייא, דאף על גב דמסתימין לייה,
מסגיאות מייא פתחי מבועין דנעבעין לכל עיבר.

תא שמע רבי יוסי רחימא את, אנא אימא לך בהאי פרשתא, לעולם אין
גוף האדם נכנס בחשבון הצדיקים על יד דומה, עד שתראה הנשמה
פנקס סימנא שנותניין לה הקרים בגנו עדן.

תוספותא

אמר רבי יוסי אנה שמענא דהא נשmeta בתר דעתית פמן היא אולת לסלקה לאترة לעילא ולא למיחת למתא אבל קודם שתעלה ותכנס נעשת אפטורופס הגוף על יד דומה ומראה לו שראוי הוא לקבל שכר ארבע מאות עולמות.

אמר רבי חייא הא רבי אלעזר אמר, דהא דומה ידע קודם משום דמכרו עלה בגנוף דעדיון. אבל אנה קה שמענא, די בעדנא דיהיבין (ליה פנקסא חור על גופה לאעליל ליה בפטקה דעתיקיא על ידו דדומה). הדא הוא דכתיב אף אם אתה לו שמעני נתתי בסוף השדה קח מפנוי. מהו בסוף השדה, הדא בסופא דעלמין ארבע מאות דיהיבין ליה לאחסנה.

רב יוסף כד הוה שמע פרשṭא דא ממאריהון דמתיבṭתא, הוה אמר, מאן דאייהו עפרא מיי קא (ריקא) זכי להאי. מאן זכה ומאן יקום הדא הווא דכתיב, (תהלים ט) מי יעלה בהר יי' וגו'.

אמר רבי אבא תא חזי מיי דכתיב וישמע אברהם אל עפרון ויישקל אברהם לעפרון את הפסת, הדא הויא כסופא רבתא דאיינון עלמין וכטופין. ארבע מאות שקל כסף, ארבע מאות עולמות והנאות וכטופין. עובר לסוחר. רב נחמן אמר שיעבור כל שעורי שמים וירושלים של מעלה ואין מוחה בידה.

פא חזי מה כתיב ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו, ונמנה עם שאר הצדיקים בחבורתם מפתחה דמננא על ידו דדומה. אמר רבי יצחק הבי גמירנא כל איינון דכתיבין בידיו דדומה וממן על ידו יקומון לזמנא דזמין לאחיא דיברי עפרא. ווי להו לרשיעיא דלא כתיבין על ידו בפתחה, שיאבדו בגיהנם לעלמין, ועל הדא נאמר (דניאל יט) ובעת ההיא ימליט עמק כל הנמצא כתוב בספר, (עד כאןתוספותא)

אמר רבי יוסי בן (דף קכד ע"א) פוי תא חוי, ביוון שהגשמה פוגעת בהם (ויחדו), לאחר כד פוגעת לאותו המלאך הממונה עליהם דתנן מלאך ממונה על בית קבורי ודומה שמו, והוא מזכיר בינויהם בכל יום על הצדיקים העתידים ליבנס בינויהם, מיד פוגעת בו כדי לשפ橱 הנוף בהשקט ובבטחה ובמנוחה ובהנאה, (עלאה) הרא הוא דכתיב וידבר אל עפרון.

אמר רבי יוסא זה המלאך הנקרא דומה, ולמה נתבנה שמו עפרון, על שהוא ממונה על שובני עפר. והופקדו בידו כל פנקסי הצדיקים וחברות החסידים השובנים בעפר, והוא עתיד להוציאם בחשבונו.

וთננא אמר רבי אלעזר, לעתיד לבא בשיפקד הקדוש ברוך הוא להחיות

אמר רבי חייא כתיב, (כהלה א) אין כל חדש תחת השם. והכא שירתא דא איהי חדש ואיהי תחת השם, דהא תחות שם שא להו. ומאי איהו דא סירה, וכדין הוין חדש תחת השם. Mai טעמא בגין כי נפלאות עשה. ומאן אינון נפלאות, האי דכתיב הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו. הושיעה לו. למאן (דף קכד ע"א) לההוא דרגא דאמר שירתא דא, בגין דבזה אסתמיך בגין ובשמאלא. הושיעה לו ימינו, ודיי לההוא דרגא דהאי מזמור, אםתי בזמנא דיקומון מתי עלמא ויתערין מעפרא, כדין יהא חדש מה שלא אתעבד בהאי עלמא.

המתים, יקְרָא לִמְלָאֵךְ
המִמּוֹנָה עַל הַקְּבָרוֹת, וְדוֹמָה
שְׁמוֹ, וַיַּתְבֹּעַ מִמְנוֹ מִנְיוֹן כָּל
המתים הַצְדִיקִים וְהַחֲסִידִים
וְאוֹתָם גָּרִי הַצְדָקָה וְשְׁנָהָרָנוּ
עַל שְׁמוֹ, וְהוּא מֹצִיאָם
בְּחַשְׁבוֹן בֶּמוּ שְׁנַטְלָם (שְׁמוֹת צָ
ב) בְּחַשְׁבוֹן, הַדָּא הוּא
דְּבַתִּיב (ישועה מ) הַמּוֹצִיאָ
בְּמִסְפֵּר צְבָאָם וְגּוֹי אִישׁ לֹא
גַּעֲדר.

וְתַאֲנָא אָמַר רַבִּי שְׁמוֹאֵל
בָּרְבִּי יַעֲקֹב, גַּפְשׁוֹת
הַרְשָׁעִים נִתְנוֹת בְּיָדוֹ שֶׁל
מִלְאָךְ זֶה שְׁשָׁמוֹ דְוֹמָה,
לְהַכְנִיסָם בְּגַיְהָנָם וְלִדְינָן שֶׁם,
וּבְיוֹן שְׁגָםְסָרוֹת בְּיָדוֹ, שׁוֹב
אַיִן חַזּוֹרֹת עַד שִׁיבְנָסֹ
לְגַיְהָנָם, וְזֶה יַרְאַת הָוד
שְׁנָתִירָא בְּשַׁעַשָּׂה אָתוֹ עָזָן
שְׁגָנָא מָר (תְּהִלִּים א) לְזַלְיִי זֶ
עֲזָרָתָה לִי בַמְעַט שְׁכָנָה
דְוֹמָה גַּפְשִׁי. אָמַר רַבִּי יִסָּא
הַגְּשָׁמָה פּוֹגַעַת לוּ לְהַכְנִים
אָתוֹ גַּופָּה עַם שָׁאָר גַּופּוֹת

רַבִּי יוֹסֵי אמר בְּזָמָנָא
דִּיעַבֵּיד קָוְדְשָׁא בָּרְיךָ
הֽוּא נִקְמֵין בְּעַלְמָא
בְּגִינִּיָּהוּ דִּישָׂרָאֵל, בְּדִין
יְתָאָמֵר שִׁירְתָּא, דְּהָא לְבַתָּר
יְתָעַרְוָן מַעֲפָרָא מַתִּי עַלְמָא
וַיְתַחְדֵשׁ עַלְמָא בְּקִיּוֹם שְׁלִימָ
דָּלָא לִיהְוֵי (בְּקָדְמִיתָא דְּשָׁלִיט מָוֹתָא
בְּעַלְמָא בְּגִינִּין דְּחִיזָּיא) (נ"א בְּרִת וּמִיתָּה בְּעַלְמָא
וַיְתַעַבֵּר חָווִיא מַעֲלָמָא דְּגָרִים) **גָּרִים**
מוֹתָא בְּעַלְמָא לְכָלָא
וְאִסְתָּאָב עַלְמָא וְאִתְחַשֵּׁיךְ
אַנְפּוֹי.

תָּא חֹזֵי, בְּתִיב, (בראשית ג)
וְאִיבָה אָשִׁית בִּינֶךָ וּבֵין
הָאָשָׁה. מַאי וְאִיבָה כְּדַכְתִּיב
(איוב ט) חַלְפּוּ עַם אֲנִיוֹת אַבָּה.
דְּהָא כִּמָה אַרְבִּין שְׁטָאן גַּוְ
יִמְאָר בָּא, וְאִית אַרְבִּין
וְסְפִינָן מַתְפִרְשָׁן דָא מַן דָא.
וְאַיְנוֹן אַרְבִּין דְהָאֵי נְחַשָּׁ

שָׁאַט בְּגֹוּיִהוּ אֶקְרָנוּ אֲנִיוֹת אָבָה.

הצדיקים בحسابונם הדא הוא דכתיב וידבר אל עפרון ונגו.

אמר רבי תנחים חמלאך קודם ואומר לו. ראה מה כתיב למעלה ועפרון יושב בתוך בני חת, שחתתו לשובן בעפר. והוא מקדים ואומר לו להבניהם אותו הגוף בחשבון הצדיקים, הדא הוא דכתיב ויען עפרון החתי את אברהם באוני בני חת לכל באי שער עירו לאמר. מייל לכל באי שער עירו. רב נחמן אמר איןנו דעלו בכתב חושבן פנקסיה, אמר רב נחמן והכי ארתקור (על) חשבון, על ידיו לדומה עאלין בכתב קברי ובוחשבו פרתקא זמין לאפקא לוון והוא ממונה על היירי עפרא.

מהו השדה נתני לך והמערה אשר בו. אמר רבי יוסף הפקדא דשלוח ומנוחה

בִּינְךָ וּבֵין הָאָשָׁה. דָא אָשָׁה יָרָאת ייִ. וּבֵין זְרֻעָה, אַלְיָן שָׁאַר עַמְּנִין עֲוֹבָדִי עֲבֹדָת כּוֹכְבִים וּמְזֻלּוֹת. וּבֵין זְרֻעָה, אַלְיָן יִשְׂרָאֵל. הוּא יְשֻׁופֵךְ רָאשָׁה, דָא קוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא דְזֹמְנִין לְבָעֵרָא לִיה מַעַלְמָא דְכִתְיבָּה, (ישעיה כה בלו' המות לנצח. וכתיב, (זכריה יא) ואות רוח הטעמה עבירות מן הארץ.

רָאשָׁה, דָא לְזֹמְנָא דָאָתִי דִיתְעָרֵינוּ מַתִּיאָ. דָהָא כְּדִין לְהָוֵי עַלְמָא רְאֵשׁ, דִיתְקִים בְּרָא"שׁ דָאִיהוּ עַלְמָא עַלְאָה. וְאַתָּה תְשֻׁופֵנוּ עַקְבָּ. דָא בְּהָאִי עַלְמָא הַשְׁתָּא דָאִיהוּ עַקְבָּ וְלֹאָוְאִיהוּ בְקִיּוֹמָא וְהַהְוָא

רבה. אמר רבי שלום בר מגווני אין לך כל צדיק וצדיק מאותם העוסקים בתורה שאין לו מעתים עלמות וכסופין בשביל התורה הרא הוא דכתיב, (שיר השירים ח) ומעתים לגוטרים את פריו, ומעתים על שטורים עצם בכל יום באילו נחרגו על קדושת שמו, נצחו בהאי פסוקא (נ"א ובר אמרו בהאי פסוקא) דכתיב ואהבת את יי' וגו' ותאנא כל המבוין לבו בהאי פסוקא כדי למסור נפשו על קדושת שמו מעלה עליו הבהיר באלו נחרג בכל יום עליון, הרא הוא דכתיב, (תהלים מה) כי עלייך הורגנו כל הימים. אמר רב נחמן כל המוסר נפשו בהאי פסוקא נהיל ארבע מאות עלמות לעולם הבא. אמר רב יוסף והא תנן מעתים. אמר רב נחמן מעתים על התורה,

חויא נשייך לעלמא ואחשיך אנטופוי ברין.
תא חזי, יומין דבר נש אתריאג וקיימז באינון דרגין עלאין, ביזון דמסיימז לאתקיימא באינון דרגין דכתיב, (תהלים צ) ימי שנوتינו בהם שבעים שנה וגואר, מכאן ולהלאה לית דרגא לאתקיימא. ובגין כך ורhub'ם عمل ואון. ואינון כלא הו.

אבל אינון יומין דצדיקיא
(דף קכד ע"ב) והוא לאתקיימז
 כמו דעת אמר ויהיו חyi
 שרה. וכן ואלה ימי שני חyi
 אברהם. ואי תימא הבי נמי
 כתיב בישמעאל דכתיב,
(בראשית ס) שני חyi ישמעאל.
**אלא בתשובה אהדר, ועל
 דא קרי (ביוומי) ויהיו:**

וּמְאֹתִים עַל שֶׁמֶר עַצְמוֹ
בְּכָל יוֹם עַל קְדוּשָׁת שְׁמוֹ,
(עד בָּאוּ מִדְרָשׁ הַנּוּלָם)

עַלְמָא דָהָא אָתָם חַוְשֵׁבָן יְוָמָה וְשָׁנָה וְקִיּוּמָה
בְּעַלְמָא וְתַהוֹא אָתָר דָאָתָקְבָּרָת בֵּיהֶן. אַלְאָ לְאַחֲזָה דָלָא
הָוֹה פְשָׁרָה בְּכָל נְשִׁי עַלְמָא.

וְאַבְרָהָם וְכוֹן בָּא בִּימִים וּנוּ.
מְתַנִּיתֵין. אָמֵר רַבִּי אַלְעָזָר
עַל בְּלִפְנֵים קָדָה הוּא דָהָי
מְתַנִּיתֵין שְׁפִיר, דָאָתָעָבֵיד
גְּשָׁמָהָא הַהְוָא דְבָתִיב בֵּיהֶן
(יחזקאל א) וְהַגָּה אָוֹפָן אֶחָד
בְּאָרֶץ אַצֵּל הַחַיוֹת לְאַרְבָּעָת
פָּנָיו. כְּדַאֲמָור בְּהַהְיָה
מְתַנִּיתָא קְמִינָה.

אָמֵר לֵיהֶן רַבִּי אַבָּא לִימָא לָזֶן
מֵר מְהַהְיָה מְתַנִּיתֵין אָמֵר
לֵיהֶן הַכִּי אַתְפְּרֵשׂ בְּתִלְתָּה
עָשָׂר מְבִיכְלָן הַרְחָמִי
בְּפִרְשָׁתָא דִילִילָה, אַבָּל הַכָּא
אֵיתָ לָזֶן לְמִימָר. פָתָח וְאָמֵר
(שיר השירים ו) אַחֲת הִיא יוֹנָתִי
תִּמְתַּחַת אַחֲת הִיא לְאַפָּה וּנוּ.
אָמֵר רַבִּי אַלְעָזָר מַאי הִיא

וְתִמְתַּחַת שֶׁרֶה בְּקָרִית אַרְבָּעָה.
רַבִּי אַבָּא אָמֵר
כְּגֻוֹנָא דָא לֹא הָוּ בְּכָל נְשִׁי
עַלְמָא דָהָא אָתָם חַוְשֵׁבָן יְוָמָה
בְּעַלְמָא וְתַהוֹא אָתָר דָאָתָקְבָּרָת בֵּיהֶן. אַלְאָ לְאַחֲזָה דָלָא
הָוֹה פְשָׁרָה בְּכָל נְשִׁי עַלְמָא.
וְאֵי תִימָא הָא מְרִים דְכַתִּיב
(במדבר כ) וְתִמְתַּחַת שֶׁם מְרִים
וְתִקְבֵּר שֶׁם. בְגִין לְאַחֲזָה
סְרַחְנָא דִישְׁרָאֵל קָא אַתָּא,
דָהָא מִיָּא לֹא אַזְלִי לְהֹו
בְּיִשְׁرָאֵל אַלְאָ בְּזַכְוֹתָא
דְמִרִים. אַבָּל לֹא אָתָמֵר
בְּמִתְתָּהָה כְּפָמָה דָאָתָמֵר
בְּשֶׁרֶה.

רַבִּי יְהוֹדָה פָתָח (קהלת י)
אַשְׁרִיךְ אָרֶץ שְׁמַלְבָּךְ
בֵּן חֹרֵין וְשַׁרְיִיךְ בְּעַת יַאֲכִלוּ.
הָאֵי קָרָא (עה ב) אוֹקְמִוָּה
חַבְרִיָּא, אַבָּל אֵיתָ לָזֶן
לְאַסְתְּכָלָא בֵּיהֶן, דִזְכָאַיִן

הָאָנוּ קְרִינֵן הַכָּא בְשִׁיר
הַשִּׁירִים לִישְׁנָא דְנוֹקְבָתָא,
וְהַתִּמְמָה בְאָוְרִיתָא לִישְׁנָא
דְּכֻבוֹרָא.

אֶלָּא אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר הַכָּא
בְתּוֹרָה נִקְרָא בְּלִשׁוֹן זָכָר
אֶצְלָ הַגּוֹפָן מִפְנֵי שַׁהְגּוֹפָן אֶצְלָ
הַנְּשָׂמָה בְּאַשָּׁה אֶצְלָ הַזָּכָר,
וְהַנְּשָׂמָה לְגַבֵּי מַעַלָּה,
בְּנִקְבָּה בְּפָנֵי הַזָּכָר וּכְלָ אֶחָד
מַעַלְתָו יָזֶרֶשׁ.

תָּנוּ הַתִּמְמָה בְּאֶרְבָּעָה בְּעָמִים
(נ"א בְשָׁנָה) בְּשָׁעָה בְּכָל יוֹם,
עַד מִנְטָף עַל הַגּוֹן, וַיַּצֵּא
מִאוֹתָם הַטְּפוֹת נִהְרָן גָּדוֹל
הַמְתַחְלָק לְאֶרְבָּעָה רָאשִׁים,
וְשָׁמְנָה וְאֶרְבָּעִים טְפוֹת
מִנְטָף בְּכָל יוֹם וּמִשְׁמָן
שְׁבָעִים אִילְגָּנִי הַגּוֹן הַדָּא הוּא
דְּבָתִיב, (תְּהִלִּים ק) יְשָׁבָעוּ עַצְיִי
י. רַבִּי תְּנַחּוּם אָמַר מִהְכָא
(תְּהִלִּים ק) מִשְׁקָה הַרִּים
מַעֲלִיוֹתִיו, אִיוֹ הִיא עַלְיהָ
וְהוּ עַדְן. וְעַדְן בְּאֵיכָה מָקוֹם

אִבְנָן יִשְׂרָאֵל דְקֹדְשָׁא בְּרִיךְ
הַו־ּא יִהְבֶּן לְזֹן אָוְרִיתָא
לְמַבְדֵּל כָּל אָוְרָחִין סְתִימִין
וְלֹא תְגַלְיִיא לְזֹן רְזִין עַלְאיָן
וְהָא אַתָּמָר.

אֲשֶׁר יָרַק אָרְץ, דָא אָרְץ
הַחַיִים, בְּגִינַן
דְמַלְכָא דִילָה אָזְמִין לְה כָּל
בְּרָכָאנוּ דְאַתְבָּרָכָא מַאֲבָהָן
עַלְאיָן, רְזָא דְוָאָזָן דְאַיְהוּ
קִיִּימָא לְאַרְקָא עַלְה בְּרָכָאנוּ
תְּדִיר, וְאַיְהוּ בָנַן חֹרְבִּין בְּנָן
יְוָבָלָא דְאַפִּיק עַבְדִּין לְחִירִיגִי
בְּרָא דְעַלְמָא עַלְאָה דְאַפִּיק
תְּדִיר כָּל חַיִין וְכָל גַּהְירָה וְכָל
מִשְׁחָה רַבּוֹת, וְכָלָא אַעֲיד (נ"א
אנג'ינַד) הָאִי בְּרָא בְּוֹכֶרֶא לְהָאִי
אָרְץ כְּמָא דְאַתְ אָמַר (שמות ד)
בְּנֵי בְּכָרִי יִשְׂרָאֵל, וּבְגִינַן כְּךָ
אֲשֶׁר יָרַק אָרְץ.

וְמֵה דָּאַתְּמָר אֵי לֹךְ אֶרֶץ
לְמַעַלָּה מַעֲרֻבּוֹת הַוָּא. רַבִּי
יֹסֵי אָמַר בַּעֲרֻבּוֹת הַוָּא,
הַהָּא תָּגֵן שֵׁם גִּנְיוֹת חַיִם
טוֹבִים, בְּרִכָּה וְשָׁלוֹם
וְגִשְׁמַתָּנוּ שֶׁל צִדְיקִים וְהַגְּנוּנוּ
הַעֲלִיוֹן הַוָּא עַדְן, לְמַטָּה
מִבְּבוּן בְּגַנְדוֹגָן בָּאָרֶץ וְנוּטָל
מִפְּנָנוּ שְׁפָעָ בְּכָל יוֹם.

אָמַר רַבִּי אָבָהו שְׁמַנָּה
וְאַרְבָּעִים נְגִיבִיאִים עַמְרוּ לְהָם
לִיְשָׁרָאֵל וּכְלָא אַחֲד גַּטְלָה
בְּחַלְקוֹתָמָה תְּמִצִּית טְפָה אַחַת
מִאָתָם טְפּוֹת שֶׁל עַדְן שְׁהָם
שְׁמַנָּה וְאַרְבָּעִים טְפּוֹת. וְמֵה
אָמַר בְּלָא נְגִיבָא שְׁנַטְלָה טְפָה
אַחַת מְהֻן הִיְתָה מַעַלְתוֹ
בְּרוּחַ הַקּוֹדֶשׁ עַל בְּלַהֲשָׁאָר.
אָדָם הַרְאָשׁוֹן שְׁהִיָּה מַקְבִּיל
מִשְׁמָנָה וְאַרְבָּעִים לֹא בְּלָא
שְׁבַן, מַכְאָן אַתָּה לִמְדָר בְּמַה
הִיְתָה חַכְמָתוֹ.

רַבִּי בָּא אָמַר רַב בְּהַנָּא וּבְיִ
מַאיָּן הִיָּה לְהָם לְגִיבִיאִים
מִאָתָם הַטְפּוֹת, אַלְאָ חַבִּי

שְׁמַלְכָה בְּעָרָה בְּמַה
דָּאַוְקָמוֹתָה, דָּהָא יָרֵץ תְּתָאָה
וְעַלְמָא תְּתָאָה לֹא יַנְקָא
אַלְאָ מְגֹו שְׁלַטְנָגוֹתָא (קדילא)
דָּעֶרְלָה. וּכְלָא מַהְהָוָא מַלְכָא
דָּאַקְרָי בְּעָרָה בְּמַה דָּאַוְקָמוֹתָה.
וּוֹי לְאַרְעָא דָאַצְטְּרִיךְ
לַיַּנְקָא חַבִּי.

תָּא חַזִּי, הָאִי בְּעָרָה (דף ג' כה ע"א)
לִית לִיה מְגַרְמִיה בְּלָוִם
בְּרַכְדָּבְדָל בְּרַכְאָן לְזָמְנִין
יַדְעָן, וּכְלָזָמְנִין דָאַתְּמָבָעָו
מַבִּיה וְאַתְּפָגִים סִיחָרָא
וְאַתְּחַשְּׁד וּבְרַכְאָן אַתְּמָבָעָו
מַבִּיה, וּוֹי לַעֲלָמָא דָאַצְטְּרִיךְ
לַיַּנְקָא בְּהַהְיָה שְׁעַתָּא. וְעוֹד
בְּכָמָה דִּינֵין אַתְּדָן הָאִי
עַלְמָא עַד לֹא יַנְקָא מַבִּיה,
דָכּוֹלָא בְּדִינָא אַתְּקִיִּים
וְאַתְּעַבְד וְאוֹקְמוֹתָה (חכמי).

הַגָּן, בְּכָל טֵפָה וּטֵפָה
הַיּוֹצָאת מִעַדְנָו רֹוח חֲכָמָה
יָצָא עָמֹו, וְעַל בֵּן אַתְגָּנוּ
בְּמַתְגִּיתִין, אֵית מִיא מְגַדְּלוֹ
חַבִּימִין, וְאֵית מִיא מְגַדְּלוֹ
טְפִשִּׁין, וְאֵינוֹן מִיא דְמְגַדְּלוֹ
חַבִּימִין אֵינוֹן מִיא הוּוּ מְטִפְפִּין
הַעֲדָן.

דָּאָמַר רַבִּי יוֹסֵי, מִיא דְבִיה
טְפִין יַתְבִּין (נ"א יִתְרִיךְ) מִפְּלָיָה
אֵינוֹן אַרְבָּע גַּהֲרִי קְדֻמָּה
הַוָּא דְבַתִּיב, (בראשית ב') שֵׁם
הַאָחָד פִּישׁוֹן. מַאי שֵׁם
הַאָחָד פִּישׁוֹן. הַמִּוֹּחֶד
מִבּוֹלָם פִּישׁוֹן וְהַוָּא הַגּוֹפֶל
בָּאָרֶץ מִצְרִים, וּלְפִיכָּךְ
הִיְתָה חַבָּמת (לִשְׂרָאֵל) מִצְרִים
יוֹתֵר מִפְּלָל הָעוֹלָם.

וּמְשַׁגְּנָרָה גַּרָּה שְׁאָבְדָה
חַבָּמת מִצְרִים, נִטְלָל קְוִדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא אָוֹתָם טְפִין וּבְרִיךְ
לוֹן בְּהַהֲוָא גַּנָּא, בְּהַהֲוָא
נִהְרָא הַגְּנַתָּא דְעַדְן דְבַתִּיב,
(בראשית ב') וְנִהְרָא יָצָא מִעַדְנָו
לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן. וְזֹה הִיה

תָּא חֹזֵי, וְתִמְתַּחַת שֶׁרָה
בְּקִרְבָּת אַרְבָּע. רַזָּא
אִיהָו, בְּגִינַּן דְּלָא הוּה מִתְתַּחַת
עַל יַדָּא דְהַהֲוָא נִחְשָׁה
עַקְיִמָּה, וְלֹא שְׁלָט בָּה
כְּשֶׁאָרְבָּר בָּנִי עַלְמָא דְאִיהָו
שְׁלִיט בָּהָו. וְעַל יַדְיָה מִתוֹ
בָּנִי עַלְמָא מִיּוֹמָא דְגָרִים
לְזֹן אָדָם בָּר מִשְׁׁה וְאַהֲרֹן
וּמְרִיּוּם דְכִתְיב בָּהָו עַל פִּי
יַי. וּבְגִינַּן יִקְרָא דְשִׁכְינַתָּא
לֹא כְתִיב בְּמִזְרָחָם עַל פִּי יַי.
אָבָל בְּשֶׁרָה כְתִיב בְּקִרְבָּת
אַרְבָּע, רַזָּא דְקִרְבָּת
אַרְבָּע בָּרְזָא עַלְלָה, וְלֹא עַל
יַדָּא אַחֲרָא. בְּקִרְבָּת אַרְבָּע,
וְלֹא בְּנִיחְשָׁה. בְּקִרְבָּת אַרְבָּע
הִיא חֶבְרוֹן, דְאַתְחָבֵר דָּוֹד
מַלְפָא בָּאָבָהָן, וְעַל דָּא לֹא
הָוֹה מִתְתַּחַת בִּידָא אַחֲרָא
אַלְאָ בְּקִרְבָּת אַרְבָּע.

מָוֶלֶיךְ אֲרֵבָעָה אֶחָרִים
וְהַאֲחָר הַמִּוֹּחֵד הַגּוֹלֵד מִפְנֵי
פִּישׁוֹן הִיה. מִשְׁגַּטְלוֹ אַלְוָה
הַטְּפוֹת שֶׁלָּא יֵצָאוּ מִהְגָּן
אֲבָדָה הַחַכְמָה מִמְצָרִים.
וּמִאָתוֹ רְרוֹת שְׁהִיה יוֹצָא
מִעַדְךָ, תִּמְצֵא" (נ"ל ימָצֵא) בְּלַ
גְּבִיא וּגְבִיא, וְהַיָּנוּ דְּכַתִּיב
מִתְהַלֵּךְ בָּנֵן לְרוֹת הַיּוֹם.
וְגַנְוֹזֶה זֶה בָּנֵן עַדְן לְעַתִּיד
לְבוֹא, וְזֶה הוּא הַנֶּהֶר שְׁרָאָה
יְחִזְקָאָל בְּגַבּוֹאָתוֹ. וְעַל כֵּן
אָמַר הַבְּהֻトָּב (ישׁעה י"א) כִּי
מְלָאָה הָאָרֶץ דָּעָה אֶת יְיָ
וּגְנוֹ. שָׁאוֹתָם מִים תִּמְדִיד
מְגַדְּלִים הַידִּיעָה בְּעוֹלָם.

תָּנוּ רְבִנָּנוּ בְּלַ נִשְׁמַתָּנוּ שֶׁל
צְדִיקִים לְמַעַלָּה בְּעַדְן הַן.
וּמָה מִמָּה שִׁיוֹרֵד מִעַדְן יִשְׁגַּא
הַחַכְמָה בְּעוֹלָם, לְעוֹמְדִים בּוֹ
וּגְנִינִין מִהְנָאָתִיו וּבְסּוּפִיו,
עַל אַחֲת בְּמָה וּבְמָה.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק בְּיַוֹּן
שְׁהַגְּשָׁמָה זַוְּבָה לִיכְנֵס
בְּשַׁעַרְיִי יְרוֹשָׁלַיִם שֶׁל מַעַלָּה.
מִיכְאָל הַשָּׁר הַגָּדוֹל הַוּלָּךְ
עַמָּה וּמִקְדִּים לְהַ שְׁלוּם.

תָּא חִזְיָה, כִּד יוֹמֵן דָּבָר נִשְׁ
אַתְקִיִּמוֹ בְּדָרְגֵי
עַלְאַיִן, אַתְקִיִּם בָּר נִשְׁ
בְּעַלְמָא. פִּיוֹן דָּלָא אַתְקִיִּם
בְּדָרְגֵי עַלְאַיִן, נְפָקִי וּנְחַתִּי
לְתַתָּא עַד דָּקְרִיבּוֹ לְהָאִי
דָּרְגָּא דְּמוֹתָא שְׁרִיא בְּיַהָּ,
וּכְדִין נְטִילָה רְשִׁי לְאַפִּיק
נִשְׁמַתָּא וְטָאָס עַלְמָא בְּזָמָנָא
חַדָּא וּנְטִילָה נִשְׁמַתָּא וּסְאִיבָּ
לִיהָ לְגַופָּא וּאַשְׁתָּאָר
מִסְאָבָא. זַכְאַיִן אַיְנוֹן
צְדִיקִיָּא דָּלָא אַסְתָּאָבָו וְלֹא
אַשְׁתָּאָר בְּהָוּ מִסְאָבָותָא.

וְתָא חִזְיָה בְּאַמְצָעָות
דָּרְקִיעָא אַתְקִטָּר חַדָּא
אָוֹרָחָא קָסְטְּרִירָא וְאַיְהָ
חוֹיָא דָּרְקִיעָא דָּכָל פְּכַבִּין
דָּקְיִקִין בְּלָהָו קְטִירִין בְּיַהָּ
וְקִיְּמִי בְּיַהָּ תְּלִי תְּלִין,
וְאַיְנוֹן מִמְגָן בְּסִתְירָוּ (ס"א
בְּסִתְירָוּ) עַזְבִּי בְּגִי עַלְמָא.

מֶלֶאכִי הַשִּׁרָת תְּמָהִים בּוֹ
וּשְׂוֹאֲלִים עַלְיהָ (שיר השירים ג)
מי זהה עולה מון המדבר. מי
זהה עולה בין העליונים
מהנוף החורב שדומה להבל
הבל, (תהלים קמד) אָדָם
להבל דמה. הוא משב
ואומר (שיר השירים ו) אחת היא
יונתי תפתי, אחת היא
מיוחדת היא. אחת היא
לאמה, לאמה זו היא בפה
הכבד שהיא אם לנשמה
וילבדת לה שנגורה ממנה.
ראוה בנות ואשרויה. אלו
שאר הנשות שנן במעלה
למעלה והם נקראות בנות
ירושלים. אמר רבי יוסף הא
חוינא על מה לאמן אלו
נקראות בנות ירושלים,
והאחרות נקראות בנות
לוט. ראה בנות ואשרויה.
שאר הנשות משבחות לה,
ואומרות שלום בואה.
מלכות ופלגים, מלכות
אלן האבות שהם מלכות.

כְּגֻוּבָא דָא כִּמֵה חַבִּילִי
טְהִירִין בְּפָקִי
לְעַלְמָא מְהָאִי חַווִּיא עַלְאָה
קְדֻמָּא דְאַתְפַתָּא בֵּיהֶ אָדָם,
וּכְלָהוּ מִמְפָנָ בְּסִתְירָוּ עַוְבָּדִי
(דף קכח ע"ב) **עַלְמָא, וּבְגִין כֶּפֶח**
אָתִי בָּר נְשׁ לְאַתְדְּפָאָה,
מִסְיִיעִין לִיהֶ מְלֻעִילָא,
וּסְיוּעָא דְמָאִירָה סְחָרָא לִיהֶ
וְאַסְתָּמָר וְאַקְרֵי קְדוֹשָׁ.
אָתִי בָּר נְשׁ לְאַסְתָּאָבָא,
כִּמֵה חַבִּילִין טְהִירִין
אַזְדְּמָנוּ לִיהֶ. וּכְלָהוּ (סחרה)
שְׁרִין בֵּיהֶ וּמְסִחְרִין לִיהֶ
וּמְסָבִין לִיהֶ וְאַקְרֵי טָמָא,
וּכְלָהוּ אַזְלִי וּמְכַרְזִי קְמִי,
טָמָא טָמָא בְּמָה דָאת אָמָר,
(ויקרא י) וְטָמָא טָמָא יִקְרָא.
וּכְלָהוּ קְטִירִין בְּהַנּוֹא חַווִּיא
קְדֻמָּא וּסִתְירִין בְּכִמֵה
עַוְבָּדִי עַלְמָא.

ופלגשים, הן גירוי הצדקה. בולם משבחות ומקלותות אותה עד שנכנסה למעלה, ואנו הנשמה במעלה ומתקימת אריכות הימים נראה הוא רכתייב ואברם יוכן בא בימים. נכנס בארכות הימים לעולם הבא.

רבי אבא סבא קם על רגלו ואמר, מנוחה ושלום גרמין יהא לך רבי שמעון בן יוחאי רוחרת עטרה ליוונה. דתינו במתניתא קדרמה דביוו שנשמה היא בתשלומה באתר עלאה (למנא בתרא עליין) לא תבא לונפה, אלא אתריאן מנה נשמי אחרני דונפקו מנה ואידי אשთארת בקיומה, עד אתה רבי שמעון בן יוחאי ודרך ומה אם בעולם הזה שהוא הכל והגוף שהוא טפה סרווחה נכנסה בו אותה הנשמה.

רבי יצחק ורבי יוסי והוא אזי מטבריא ללווד. אמר רבי יצחק תוענה על ההוא רשות דבלעם הכל עובדי דההוא רשות הוא מסתרא דמסאבא. וזהו אוליפנא רוז חדא, הכל זיני נחשיא דעלמא כלhone מתקטרו ונפקין מההוא נחש קדמוגני דאייהו רוח מסאבא מזוהמא, ובגין כף כלחרשין דעלמא אקרינו על שם דא נחים (יעקבים) וכלהו מהאי סטרה נפקין. ומאן דאתמשך בהאי, הא אסתאב.

ולא עוד אלא הבעי בגין לאסתאבא עלייה הוא סטרה דרך מסאבא. דהא פגינן בגונא דאתער בר נש וכי

לְעֹתִיד לְבָא שִׁיאָרְפּוּ כָּלִם
וַיְהִי הַגּוֹף מִזְבֵּחַ בְּקִים
וַתְּשֻׁלָּם יוֹתֶר, אַינוּ דִין
לְהַכְנֵס אָוֹתָה הַנְּשָׁמָה בָּו
בְּכָל הַתְּשֻׁלּוּמִין וְהַעֲלִיּוֹן
שְׁבָה.

אמֶר רַבִּי אַחָא אָוֹתָה
הַנְּשָׁמָה (בוֹ בְּכָל הַתְּשֻׁלּוּמִין וְהַעֲלִיּוֹן
שְׁבָה) מִטְשׁ וְאוֹתוֹ הַגּוֹף מִטְשׁ
עַתִּיד הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא
לְהַעֲמִידֵנו בְּקִיּוֹמֵן לְעֹתִיד
לְבָא, אָבֶל שְׁנֵיָם יְהִי
שְׁלָמִים בַּתְּשֻׁלּוֹם הַדָּעַת
לְהַשְׁגִּינָה מִה שְׁלָא הַשְׁגִּינוּ
בְּעוֹלָם הַזֶּה:
וְאַבְרָהָם וְקָנָן בָּא בִּימִים גָּנוֹן.
רַבִּי בּוֹ אָמֶר רַבִּי יוֹחָנָן
(בְּאוֹקָם הַיּוֹם) בָּאָוֹת הַעוֹלָם
שַׁהְיוֹא יָמִים, וְלֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה
שַׁהְיוֹא לִילָה. אָמֶר רַבִּי יַעֲקֹב
בָּאָוֹת הַעוֹלָמוֹת שֶׁהָם יָמִים
בָּאָוֹת הַהְנָאֹות וְהַכְּסֹופִין
שַׁהְיוֹא נוֹחַל: וַיְיִבְרַךְ אֶת
אַבְרָהָם בְּבָל. בָּאָוֹת
הַמִּשְׁרָה (נֶאֱמָנָה) שָׂנְטוֹן לוֹ

בְּמַי אַמְשִׁיךְ עַלְיהָ מַלְעִילָא,
אֵי אֵיתָה אַתְעַר בְּסֶטֶרֶא
דָּקְדוֹשָׁה אַמְשִׁיךְ עַלְיהָ
קָדוֹשָׁה מַלְעִילָא וְאַתְקַדְשָׁ.

וְאֵי אֵיתָה אַתְעַר בְּסֶטֶרֶא
דַּמְסָאָבָא הַכִּי אַמְשִׁיךְ עַלְיהָ
רוֹחַ מַסָּאָבָא וְאַסְתָּאָבָא. הַהָא
אָתְמַר עַל מָה דְתַגְנִין אָתִי
בָּר נְשׁ לְאַסְתָּאָבָא מַסָּאָבָין
לִיהְ.

בְּגִין כְּדַה הַהוּא רְשָׁע
דְּבָלָעָם,
לְאַמְשָׁכָא עַלְיהָ רֹחַ מַסָּאָבָא
מַהְהוּא נְחַשׁ עַלְאָה, הַוָּה
אַסְתָּאָב בְּכָל לִילִיא
בְּאַתְגִּיהָ, וְהָוָה עֲבִיד עַמָּה
עַזְבָּדִי אִישָׁוֹת בְּגִין
לְאַסְתָּאָבָא וְלְאַמְשָׁכָא עַלְיהָ
רוֹחַ מַסָּאָבָא, וְכָדִין עֲבִיד
חַרְשָׁוי וְעַזְבָּדִי.
וְשִׁירֹתָא דְעַזְבָּדִי הַוָּי

הקדוש ברוך הוא משמו,
שהיא אות ה"א, שבו נברא
העולם.

ותניא אמר רבי יוחנן
מטטרון שר הפנים שהוא
נער עבד מרבו האדון
המושל עליו, ממונה על
הנפשה בכל יום להספיק
לה מאותו האור שנצטוה,
והוא עתיד למסיב חושבן
פטקה ברתי קברי מן דומה
ולאחוזה ליה קמי מאריה,
והוא ימין לעבד חמייר
ההוא גראם תחות ארעה
لتקנא לנופיא ולקיימא
לון בשלימותה ונופא בלא
גשמה (בונמא) דקורשא
בריך הוא ישדר לה
לאתירה.

אמר רבי יצחק באורה
שעה מה כתיב, ויאמר
אברהם אל עבדו וכן ביתו
המושל וגנו. מהו אל עבדו,
אי בחכמתא דא נסתבל
מהו אל עבדו. אמר רבי

בטיל נחש מאיבון חווין
וקטיר ליה קמיה ובזע (ז"ג)
(ע"א) **רישיה ואפיק לשגיה**
ונטיל שעבין ידיין ואוקיד
כלא ועבד מגיה קטרתא
חדא, לבתר בטיל רישא
דההוא חוויא ובזע ליה
לאربع סטרין ועבד מגיה
קטרתא אחרא.

עבד עגלא חד, והוה
אמר מלין ועבד
עובדין אחרניין, עד
דאמשיך עליה רוחין
מסabin, ואודיעין ליה מה
דאצדריך, ועבד בהו
עובדיו כפום מה דאיןון
ידעו מסטרא דההוא חוויא
דרקייע. מתמן אטמשך
בעובדי וחרשו עטן עד
דאמשיך עליה רוח מההוא
נחש קדמאה.

נֹהֲרָאִי לֹא נִסְתַּכֵּל אֶלָּא
בִּמְהָ שֶׁאָמַר עָבָדוּ, עָבָדוּ שֶׁל
מֶקְומָם. (זֶקְוּ בֵּיתְךָ) הַקָּרוּב
לְעַבּוֹדָתְךָ, וְמִאן אִיהָוּ, וְהָ
מַטְמָרוֹן בְּדַקְאָמָרָן, דְּאִיהָוּ
עַתִּיד לִיפּוֹת לְגֻפָּה בְּבָתִּי
קְבָרֵי.

הַקָּרָא הוּא דְּבָתִּיב וַיֹּאמֶר
אֶבְרָהָם אֶל עָבָדוּ, וְהָ
מַטְמָרוֹן עָבָדוּ שֶׁל מֶקְומָם.
(קְפָא אֶזְקָוּן בֵּיתְךָ, שֶׁהָוָא תְּחִלָּת בְּרִזְוֹתְךָ
שֶׁל מֶקְומָם. הַמּוֹשֵׁל בְּכָל אֲשֶׁר לְהָ שְׁנַתְנוּ לוּ
קְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִמְשָׁלָה עַל כָּל
צְבָאוֹתְךָ.)

וְתַּאֲנָא אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן
אָמַר רַבִּי יוֹסֵי אָמַר רַבִּי,
כָּל צְבָאוֹתְךָ שֶׁל אָתוֹן עָבָד
נוֹטְלִים אָוֹר וְנַהֲנִין מִזְיוֹן
הַגְּשָׁמָה, רַתָּא אָוֹר
הַגְּשָׁמָה לְעוֹלָם הַבָּא גָּדוֹל
מְאוֹר הַכְּפָא. וְהָא מִהַּכְּפָא
גַּטְלָה הַגְּשָׁמָה. אֶלָּא וְהָלַפְיִ
הַרְאָוי לְזָהָה לְפִי הַרְאָוי לְזָהָה.
רַב נַחֲמָן אָמַר גָּדוֹל מְאוֹר
הַכְּפָא מִמְשָׁדְבָתִיב, (יְחוּקָאֵל
א) דָמוֹת בְּמַרְאָה אָדָם עַלְיוֹ

וּמְהַכְּבָא הָוָה יִדְעַ יִדְעַן
וְחַרְשֵׁין וְקוֹסְמִין.
וּבְגִין כֵּךְ כְּתִיב וְלֹא הַלְךָ
כְּפָעַם בְּפָעַם ?קְרָאת
בְּחַשִּׁים, בְּחַשִּׁים וְדָאי,
וּעֲקָרָא וּשְׂרָשָׁא בְּמִסְאָבוֹתָא
אִיהָוּ בִּמְהָ דְּאַתְּמָר, וְלֹבֶתֶר
שִׁירָוֹתָא דְּכָלָא לֹא אִיהָוּ
אֶלָּא בְּנָחֵש.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי אָמַאי כָּל
זִיְגִי חַרְשֵׁין וְקוֹסְמִין
לֹא אֲשַׁתְּכַחַוו אֶלָּא בְּנָשִׁיאָ.
אָמַר לִיהְיָה הַכִּי אָוְלִיפְנָא
מִדְאָתָא בְּחַשׁ עַל חַוָּה הַטִּיל
בָּה זָהָםָא, בָּה אַטִּיל וְלֹא
בְּבָעֵלה. אָמַר הַכִּי הָוָא
וְדָאי, אַתָּא רַבִּי יוֹסֵי
וּבְשָׁקִיהָ לְרַבִּי יִצְחָק, אָמַר
בִּמְהָ זָמְבִּין שָׁאַילְנָא הָאֵי
מַלְהָ וְלֹא זִכְינָא בָּה אֶלָּא
הַשְׁתָּא.

מִלְמָעָלה, מֵאֵי עָלֵי
וְהָרוֹן.
וּבְשָׁהָוָה הַוְלֶךְ לְעֲשׂוֹת
שְׁלִיחוֹתוֹ כֵּל צְבָאותיו
וְהַמְּרַכְּבָה שֶׁלֽוּ נַזְגִּינִין מִאָתוֹ
הַזָּהָר. הַדָּא הוּא שְׁנִשְׁמָה
אוֹמְרָת לוֹ (דְּכִימָה) שֵׁם נָא
יְהָה, בְּלוּמָר סִיעַתָּה, תְּהַת
יְרֻכִּי, וְהָאָרֶר הַגְּשָׁפָע מִן
הַגְּשָׁמָה עַלְיָהֶם.

אמֶר רַבִּי יְהוֹדָה בֶּרְבִּי שְׁלוֹם
בְּהָדָק בְּכָלָנוּ בְשָׁעָה שְׂזוֹה הַוְלֶךְ
בְּשְׁלִיחוֹתוֹ שֶׁל מִקּוֹם,
קוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא מְנִיעָה כָּל
צְבָאותיו שֶׁל מִעָלה בְּאֹתָה
אֶחָת מִשְׁמוֹ. אֶמֶר רַב הַונָּא
בְּהָדָק יְרֻכִּי בְּגִימְטָרִיא רְגָם.
בְּלוּמָר הַגְּשָׁמָה אוֹמְרָת שֵׁם
נָא יְהָה סִיעַתָּה תְּהַת מִעָלָתוֹ
שֶׁל רַם וְנִשְׁאָה הַמוֹשֵׁל עַל
הַכְּבֵל וְלֹאָחָר שְׁצִוָּה סִיעַת
עַלְיוֹנִים תְּהַת יְדוֹ אָנָי
מִשְׁבִּיעָךְ שְׁבוּעָה גְּדוֹלָה בָּוּ.
אֶמֶר רַבִּי יְצָחָק אֱלֹהִי
הַשּׁמִים וְאֱלֹהִי הָאָרֶץ. הַזָּהָר

אָמֶר לֵיהֶן כָּל הַגִּי עַזְבָּדִין
וּכָל מַה דִּידַע בְּלִיעָם
מִאָן אֲתָר אֹולִיפָה לֵיהֶן. אֶמֶר
לֵיהֶן מַאֲבוֹי. אָבֵל בָּאַיְנוֹן
הַרְרִי קָדָם דָאִיהֶן אָרֶץ קָדָם
אֹולִיפָה כָּל חַרְשִׁין וּכָל זִיגִי
קוֹסְמִין. (שמות קיב) בְּגִין
דָבָאַיְנוֹן טוּרִי אַיְנוֹן מְלָאָכִי
עַזְ"א וּעַזְאָל, דָאָפִיל לְזֹן
קוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא מִן שְׁמִיא
וְאַיְנוֹן קְטִירִין בְּשַׁלְשָׁלָאִי
דָפְרוֹלָא וְאָודִיעַן חַרְשִׁין
לְבִגְיִ נְשָׁא, וּמְתַפְּן הַוָּה יְדַע
בְּלִיעָם כִּמֵּה דָאָת אָמֶר מִן
אָרֶם יְגַחְנִי בָּלָק מֶלֶךְ מוֹאָב
מְהַרְרִי קָדָם.

אֶמֶר לֵיהֶן וְהָא בְּתִיב וְלֹא
הַלֶּךְ כְּפָעָם בְּפָעָם
לְקַרְאַת נְחַשִּׁים וַיַּשֵּׁת אֶל
הַמְּדָבָר פְּנֵיו. אֶמֶר לֵיהֶן
סְטוּרָא תְּתַאֲהָ דָאַתִּיא מִרְוִית

וְאָמַר בֵּין שֶׁהוּא הַפִּל, לְטֹה
גָּאָמַר אֱלֹהִי הַשָּׁמִים, אָמַר
רַبִּי יְהוּדָה שֶׁהוּא אֲדוֹן עַל
הַפִּל, בְּבֵית אַחֲת וּבְרָגְעָם
אֶחָד הוּא מִנְיָע לְפִל וּכְלָם
בְּאַיִן גָּנְדוּ. רַבִּי יַצְחָק אָוֹמֵר
עַל שְׁתִּים אָוֹתִיות מִשְׁמוֹ
לְהֹרוֹת שֶׁהוּא הַפִּל וְאַיִן

אַחֲרַ בְּלָתוֹ:

וְאַשְׁבִּיעָך בֵּין אֱלֹהִי הַשָּׁמִים
וְאֱלֹהִי הָאָرֶץ. אָמַר רַב הַוִּינָּא
וְאֵי הַוִּינָּא עַמְהֻונָּן דְמָרָי
מִתְנִיתָא בְּד גָּלוּ רֹזָא דְנָא
לֹא אִיפְרְשָׂנָא מִנְהֻונָּן הַבִּי,
דְהָא אָנָּא חֹוי עַמְיקָין סְגִיאָין
בְּפּוּמֵיכָיו דְגָלוּ וְלֹא אַתְחִיזָן
לְכָל אִינִישׁ. תָּא חֹוי, שְׁבוּעָת
קְיִימָא דָא אָוַיְ לָה נְשָׁמָתָא
דְבָרִתְבִּיב אָשָׁר לֹא תַקְהַ אַשָּׁה
לְבָנִי.

אָמַר רַבִּי יַצְחָק מִהְכָּא
מִשְׁמָע שְׁהֽׁזְאִיל וְאַתָּה הַוְּלִיך
בְּשִׁלְחוֹת וְה לֹא תַקְהַ אַשָּׁה
לְבָנִי, בְּלֹוֶר שְׁלָא תַקְהַ גּוֹף
לְבָנִי (דְאַל בְּגִינִּינִי) לִיבְנֵס

מִסְאָבָא דְלִיעִילָא, הוּא רֹוח
מִסְאָבָא דְשָׁלִיט בְּמִדְבָּרָא
כִּד עֲבָדו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִתְּ
עֲגָלָא בְּגִין לְאִסְתָּאָבָא
בְּהַדִּיה דְאִיהָו תִּתְּאָה,
וּבְכָלָא (דף קכו ע"ב) עֲבָד חַרְשָׁוִי
בְּגִין דִּיכּוֹל לְאַעֲקָרָא לוֹן
לְיִשְׂרָאֵל וְלֹא יִכְּלָיל.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי הָאֵי דְאָמְרָת
בְּקַדְמִיתָא דְכָד נְחַשָּׁ
אַתָּא עַל חֹיה אַטִּיל בָּה
זָהָמָא שְׁפִיר, אַבְלָה
תַּבְגִּין דְכָד קָאִימָו יִשְׂרָאֵל
עַל טְוִרָּא דְסִינִּי פְּסָק מִבְּיִיחָו
זָהָמָא. יִשְׂרָאֵל דְקַבְּילָו
אוֹרִיִּתָּא פְּסָק מִבְּיִיחָו
זָהָמָא, אַבְלָה שָׁאָר עַמִּין
עוֹבְדִּי עֲבוֹדָת כּוֹכְבִים
וּמִזְלֹות דְלָא קַבְּילָו
אוֹרִיִּתָּא לֹא פְּסָקָא זָהָמָא
מִבְּיִיחָו.

בְּגֹוף אַחֲר בְּגֹוף זֶר בְּגֹוף
שָׁאַינוֹ רָאוּיו לֹו, אֶלְאָ בְּהַהוּא
מִפְשֵׁש שֶׁהוּא שְׁלִי, בְּהַהוּא
מִפְשֵׁש שִׁיצָאתִי מִמְנוּ, הַדָּא
הוּא דְבָתִיב בַּי אִם אֶל אַרְצִי
וְאֶל מוֹלְדָתִי תַּלְך.

אמֶר רַבִּי יוֹסֵי מַהו וְלִקְחַת
אַשָּׁה לְבָנִי לִيְצָחָק. אָמֶר רַבִּי
יִצְחָק אָתוֹ הַגּוֹף שְׁנָצְטָעָר
עַמְּיִ בְּאַזְתּוֹ הַעוֹלָם, וְלֹא הִיה
לוּ הַנָּאָה וּכְסֻופָּבּוּ מִפְנֵי
יָרָאת קְנוּנוֹ, אָתוֹ הַגּוֹף מִפְשֵׁש
תַּקְהָ לִיְצָחָק עַמוּ בְּהָאֵי
שְׁמַחַת הַצְדִיקִים. לִיְצָחָק
עַמוּ בְשְׁמַחַת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הִיא, לִיְצָחָק עַמוּ דָעַבְשִׁיו
עַת שְׁחוֹק בְּעוֹלָם הַדָּא הוּא
דְבָתִיב, (תְּהִלִּים כְּבוּ) אֹז יִפְלָא
שְׁחוֹק פִּינּוּ וְנוּ.

אמֶר רַבִּי יְהוֹנָה בֶּן יִצְחָק
תֵּא שְׁמַע אֵין מְלָאֵך אַחֲר
עוֹשֶׂה אֶלְאָ שְׁלִיחוֹת אַחֲר,
וְלֹא בְ' שְׁלִיחוֹת בְּבַת אַחֲר.
וְתַנְנִיא אָמֶר רַבִּי אָבָא מְלָאֵך
אַחֲר אֲשֶׁר קָסַת הַפּוֹרֶר

אָמֶר לֵיה שְׁפִיר קָאָמְרָת,
אָבָל תָּא חִזִּי,
אָוָרִיתָא לֹא אַתִּיהִיבָת
אֶלְאָ לְדָכוֹרִי דְכָתִיב, (דברים ד)
וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שֵׁם מִשָּׁה
לְפָנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. דָהָא בְּשִׁי
פְּטִירִין מְפֻקְודִי אָוָרִיתָא.
וְעַוד דְאָהָדרָוּ כְּלָהו
לְזֹוּהָמָתָן בְּקָדְמִיתָא
בְּתַר דְחַטָּוג, וְאַתָּה אַקְשִׁיא
לְאַתְפְּרָשָׁא זְוִהָמָא מִנָּה יְתִיר
מְגַבְּרָא. וּבְגִין כֵּה אַשְׁתַּבְחָהוּ
בְּשִׁין בְּחַרְשִׁיא וּבְזֹוּהָמָא דָא
יְתִיר מְגֻבְּרִין. דָהָא גְּשִׁיא
מְסֻטָּרָא דְשָׁמָאָלָא קָא אַתִּין
וְאַתְדַּבְקָו בְּדִינָא קְשִׁיא,
וְסֻטָּרָא דָא אַתְדַּבְקָק בְּהוּ
יְתִיר מְגֻבְּרִין כִּמָּה דְאַתְמָר
בְּגִין דְאַתִּיא מְסֻטָּרָא דְדִינָא
קְשִׁיא, וּכְלָא אַתְדַּבְקָק וְאַזְיל
בְּתַר זִיגִינִיה.

בְּמַתְנֵיו עֲתִיד לְהֶרְשִׁים כֹּל
אֶחָד וְאֶחָד עַל מִצְחוֹ,
וְלֹא חֶרֶב בֵּן הַשְּׁר הַגָּדוֹל הַוְּלָךְ
לְתַקְזּוֹ כֹּל אֶחָד וְאֶחָד
וְלַהֲעַמִּדוֹ לְקַבֵּל נִשְׁמָתוֹ,
הַדָּא הוּא דְּבָתִיב הַוּא יִשְׁלַח
מַלְאָכוֹ לְפָנֵיךְ וְלַקְחָת אַשְׁהָ,
מַאי לְפָנֵיךְ לְפָנֵי שְׁלִיחוֹתֶךָ.
רַבִּי (אלעזר) אֱלִיעֹזֶר אָזֶל
לְמַחְמֵי לְרַבּוֹ יוֹחָנָן בֶּן זְפָאִי
רַבְּיָה, וְהַוּא יוֹמָא רִישׁ
יִרְחָא הַוּה, כְּדֵם מַטָּא גְּבִיה
אָמַר לֵיהּ לְהַקְבִּיל פָּנֵי רַבּוֹ.
אָמַר לֵיהּ לְאוֹ עַל כֵּד
אָמְרִית. אֶלְאָ אָנָּא חַמִּי
בְּאַנְפֵךְ דְּמָלָה חַדְתָּא אַית
גַּבְדָּ מַאֲינָנוּ עַמִּיקִים דָּאַת
עֲתִיד לְמַתְבָּעַ.

אָמַר לֵיהּ, חַמִּינָא הָאֵי אָוֹר
הַרְאָשׁוֹן דְּמַטְלָנוֹי עַשְׂרָה
וּבְעַשְׂרָה נְטִיל, וּבְרוֹא
דְּעַשְׂרָה נְהִיגָּ לְכָלָא,
וּבְאַתְוֹתָא דְּעַשְׂרָה עַבְדִּים
עוֹבְדוּ. וְתַאֲנָא עַשְׂרָה
פְּתָקִין עַשְׂרָה מִפְתָּחָן דְּבִי

תָּא חֹזֵי, דְּהַכְּיָה הוּא כִּמָּה
דְּאָמִינָא, דְּבָלָעָם הַוּה
אַסְתָּאָב בְּקַדְמִיתָא בְּגִינַּ
לְאַמְשָׁבָא עַלְיָה רַוְחָא
מְסָבָא. פְּגַוּנָא דָא אַתְתָּא
בְּיוּמִי דְּמָסָבָא דִּילָה אַית
לֵיהּ לְבָר נְשָׁ לְאַסְתָּמָרָא
מִפְהָ, בְּגִינַּ דְּבָרוּתָה מְסָבָא
אַתְדַּבְקָת וּבְהַוּא זְמָנָא אֵי
אִיהֵי תַּעֲבִיד חַרְשֵׁין אַצְלָחוֹ
בִּידָהָא יִתְיַיר מְזָמָנָא אַחֲרָא,
דְּהָא רַוַּת מְסָבָא שְׁרִיאָ
עַמָּה, וּעַל דָא בְּכָל מָה
דְּקָרִיבָת אַסְתָּאָב, כֹּל שְׁפָנָ
מָאֵן דְּקָרִיב בְּהַדָּה. זְפָאִין
אִינָנוּ יִשְׂרָאֵל דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ
הַוּא יִהְיֵב לֹזֶן אָוּרִיָּתָא
וְאָמַר לֹזֶן (וַיָּקָרָא יְהוָה) וְאֶל אַשָּׁה
בְּגַדְתָּ טְמָאָתָה לֹא תִּקְרַב
לְגַלְוֹת עִזּוֹתָה אָנָי יְהָ.

אָמַר לֵיהּ הָאֵי מָאֵן